

[Rigmor Christensen.]

stk. 6. Det er fremdeles min opfattelse, at 3 juridiske dommere og 3 søkyndige medlemmer må være det rette forum og ikke, som efter det foreliggende lovforslag, 3 juridiske og kun 2 søkyndige medlemmer.

Begrundelsen for den af mig ønskede ændring har jeg anført i betænkningen. Jeg finder ligestillingen berettiget, dels fordi dommersædet i første instans er beklædt med 1 jurist og 2 søkyndige, dels fordi de søkyndige medlemmer ikke er at opfatte som sagkyndige vidner, men også i ankeinstansen deltager på lige fod med de juridiske dommere såvel i bevisbedømmelsen som i strafudmålingen, og endelig under hensyn til, at den mildeste afgørelse vil blive lagt til grund i overensstemmelse med domsmandssager, såfremt voteringen står 3-3. Endelig vil jeg understrege, at hvis den kommission, der har arbejdet med loven, hovedsagelig, og det er min opfattelse, blev nedsat på grund af Heimdalsagen, hvor 3 maskinmestre blev frifundet ved første instans, hvor retten bestod af 2 søkyndige og 1 juridisk dommer, men blev domfældt i ankeinstansen, hvor retten alene var beklædt af juridiske dommere, er den foreliggende ændring ikke tilfredsstillende.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg takker udvalget for den enstemmige indstilling. Jeg takker også fru Rigmor Christensen, fordi fru Rigmor Christensens ønske om en ændret affattelse af lovens § 6, stk. 6, dog ikke har været så stærkt, at det har givet sig udslag i et ændringsforslag. Begrundelsen for, at vi ikke har kunnet acceptere fru Rigmor Christensens opfattelse, findes i betænkningen, og jeg kan indskrænke mig til at henvise hertil.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1, ændringsforslagene nr. 1 og 2 og § 2, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (From): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om beretning angående Nordisk Råds 14. session 1966.

(Udvalgets betænkning med tilhørende forslag til folketingsbeslutning findes i tillæg B. sp. 333).

Sagen sattes til forhandling.

Aksel Larsen: Jeg vil tillade mig at udtale håbet om, at vi i kommende år får beretningen fra sessionen noget tidligere — jeg er naturligvis selv formelt medansvarlig for, at den ikke er kommet før — at den kommer så betids, og at folketingets arbejde ligger sådan, at vi kan nå at få den behandlet og virkelig drøftet i folketinget før den nye session. Der er noget utilfredsstillende i, at nu skal vi i april måned drøfte, hvad der skete på Nordisk Råds 14. session i København i 1966. Det var i januar-februar, og i mellemtiden har der været holdt en ny session i Helsingfors i april 1967. Jeg tror, det ville være ønskeligt, både af hensyn til de mange nordiske sager, der er til behandling i Nordisk Råd, og til den måde, hvorpå de skal følges op her i landet, om man fik en behandling af beretningen fra Nordisk Råds sessioner i god tid, før næste års session skal træde sammen, så delegationerne og regeringerne var en lille smule bedre rustet til at tage stilling til de forskellige spørgsmål. Man må vel også erkende, at det ville være formelt rigtigt, om man gjorde det på den måde.